USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **V. T.**, proti žalované: **MUDr. E. V.,** týkající se žaloby proti posudku žalované ze dne 27. 4. 2017, č. j. LPS/2017/209-NR-UST_CSSZ, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 10. 2017, č. j. 78 Ad 42/2017 – 5,

takto:

I. Žádost žalobce ze dne 19. 2. 2018 o prodloužení lhůty k doložení právního zastoupení stanovené usnesením ze dne 8. 2. 2018, č. j. 6 Ads 392/2017 – 24, **se zamítá.**

II. Kasační stížnost **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podáním ze dne 12. 10. 2017 označeným jako „žaloba proti MUDr. E. V. z ČSSZ Ú. n. L.“ napadl posudek o invaliditě ze dne 27. 4. 2017, č. j. LPS/2017/209-NR-UST_CSSZ, který byl vypracován MUDr. E. V.

[2] Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), usnesením ze dne 31. 10. 2017, č. j. 78 Ad 42/2017 – 5 (dále jen „napadené usnesení“), uvedené podání žalobce odmítl. Z obsahu podání vyplývá, že žalobce jej výslovně koncipoval jako žalobu proti dotyčné posudkové lékařce a jejímu posudku o invaliditě, a nikoliv jako žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ve věci invalidního důchodu. Tomu ostatně odpovídá fakt, že žalobce u krajského soudu podal též žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 5. 2017, č. j. X, které vycházelo právě ze závěrů nyní napadeného posudku o invaliditě ze dne 27. 4. 2017, č. j. LPS/2017/209-NR-UST_CSSZ, který vypracovala MUDr. E. V. Tato žaloba byla u krajského soudu zaevidována pod sp. zn. 78 Ad 15/2017, představuje žalobu ve smyslu ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a krajský soud činí procesní úkony za účelem jejího náležitého projednání. V rámci projednání této žaloby

bude soudnímu přezkumu podrobena též činnost posudkové lékařky MUDr. E. V., resp. správnost a zákonnost jejích závěrů obsažených v posudku o invaliditě ze dne 27. 4. 2017.

[3] Proti napadenému usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 4. 12. 2017 včasnou kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce soudem.

[4] Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2018, č. j. 6 Ads 392/2017 – 19, byl zamítnut návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud vyhodnotil kasační stížnost jako zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s. Lékařský posudek posudkového lékaře České správy sociálního zabezpečení totiž není samostatně přezkoumatelný ve správním soudnictví. Přezkoumat závěry posudkového lékaře lze ve správním soudnictví k žalobě dle § 65 s. ř. s. proti rozhodnutí, jehož je tento posudek podkladem. V posuzovaném případě byl posudek MUDr. V. podkladem rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 5. 2017, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky stěžovatele proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 3. 2017, č. j. X, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, a které je předmětem samostatného přezkumu v řízení o žalobě u krajského soudu pod sp. zn. 78 Ad 15/2017.

[5] Citovaným usnesením byl žalobce zároveň vyzván, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení buď předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[6] Žalobce na toto usnesení reagoval žádostí o posečkání či prodloužení doby, než si sežene advokáta s tím, že termín schůzky má stanoven na 30. 1. 2018. Z důvodu ochrany práv stěžovatele Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 8. 2. 2018, č. j. 6 Ads 392/2017 – 24, stanovenou lhůtu prodloužil a stanovil stěžovateli k předložení plné moci udělené advokátovi nebo doložení právnického vzdělání dodatečnou lhůtu 10 dnů od doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 16. 2. 2018, předložit plnou moc udělenou advokátovi tedy měl nejpozději do 26. 2. 2018.

[7] Na uvedené usnesení reagoval stěžovatel podáním ze dne 19. 2. 2018, v němž uvedl, že advokátka, se kterou měl smluvenou schůzku, zastupování odmítla. Zároveň sdělil, že očekává nástup do nemocnice a až se vrátí z nemocnice, zkusí požádat o určení advokáta advokátní komoru.

[8] Nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu na žádost účastníka prodloužit lhůtu k provedení úkonu či její zmeškání prominout, avšak pouze z vážných a omluvitelných důvodů (§ 40 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[9] Nejvyšší správní soud po zvážení všech okolností posuzovaného případu rozhodl tak, že žádost o prodloužení lhůty k doložení právního zastoupení zamítl. Předně, stěžovatel měl již dostatečný časový prostor k tomu, aby si obstaral právní pomoc advokáta. Od zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce do konce prodloužené lhůty pro

doložení právního zastoupení uplynula doba delší než 5 týdnů. Stěžovatel si v této době dle vlastních tvrzení domluvil pouze 1 schůzku a zároveň uvažuje o tom, že v budoucnu požádá o ustanovení zástupce Českou advokátní komorou.

[10] Zejména však by jiný postup znamenal zcela bezúčelné prodlužování řízení, v němž stěžovatel již z povahy věci nemůže být úspěšný, jak vyplývá i z usnesení, kterým byla zamítnuta jeho žádost o ustanovení zástupce. V řízení o žalobě dle § 65 s. ř. s. se nelze domáhat přezkumu lékařského posudku posudkového lékaře České správy sociálního zabezpečení. Stěžovateli přesto není odepřena spravedlnost, jelikož závěry napadeného lékařského posudku budou přezkoumány v řízení o žalobě proti rozhodnutí, jehož byl tento posudek podkladem, a které je vedeno u krajského soudu pod sp. zn. 78 Ad 15/2017.

[11] Výzvu k doložení právního zastoupení stěžovatel ani v prodloužené lhůtě, ani do dne vydání tohoto usnesení, nesplnil; stěžovatel nedoložil své právní zastoupení, příp. způsobilost vystupovat v řízení bez advokáta. Žádost o opakované prodloužení lhůty Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů zamítl.

[12] Kasační stížnost tak za daného stavu nesplňuje podmínky řízení stanovené § 105 odst. 2 s. ř. s., podle něhož musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[13] Nejvyšší správní soud proto – v souladu s upozorněním, jehož se stěžovateli opakovaně dostalo – kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl, neboť nebyly splněny podmínky řízení a tento nedostatek přes výzvu soudu nebyl odstraněn, pročež v řízení nebylo možné pokračovat.

[14] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 7. března 2018

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu